

Леся Гижя, Наталя Гриців (Едмонтон)

ОЙ АНДРІЮ, АНДРІЄЧКУ, ДАРУЙ МЕНІ НАДІЄЧКУ!

Четвертого грудня цього року в Едмонтоні, у будинку Ukrainian Youth Unity Complex, що на перехресті 96-ої вулиці та 153-ої авеню, понад 50 дітей, за давньою козацькою традицією тричі вигукували «Слава!». Це вони дякували центру художнього слова «Сяйво» за подароване їм незвичайне свято – справжнісінькі Андріївські вечорниці. Кількома днями пізніше студентам курсів українознавства ім. Івана Франка також пощастило приймати у себе тих самих гостей. Такими гарними зимовими вечорами саме час згадати про призабуті українські звичаї та обряди. Отож, діставши зі скринь найчарівніші у світі вишиванки, квітасті хустки, ткані запаски, різноколірні стрічки, широкі шаровари, смушеві кептарыки, начепивши густо і багато намиста, а, головне, прихопивши із собою чудовий настрій, творча група акторів за вмілим покликом свого талановитого керівника Наталі Гриців вирушила розважати молодих українців, а забавляючи, водночас і прищепила їм любов до цих стародавніх традицій.

Господиня вечора, Леся Гижя, ознайомила дітей із історією та значенням Андрієвого свята. Вона, разом із сім'єю, нещодавно прибула із України, тому із радістю поділилася з усіма присутніми розповіддю про традиції і обряди Андріївських вечорів, які сьогодні відроджуються в Україні. Разом зі своїм чоловіком, Владиславом Гижим, вони приготували відеопрезентацію, що перенесла глядачів у ті часи, коли ворожили наші предки. Допомогали господині її дві доньки: Ольга і Марія.

Організацією свята для дітей у Домі Молоді опікувалися жінки Ліги Українок Канади, особливо активними були п.Іванна Шевчук та п.Лідія Семчишин. Пані Лідія навіть залучила свою доньку Ірину і зятя Луку Струків, які і калиту купили, і фартушки приготували для усіх дівчаток, і світлицю прибрали, і гостинців для дітей принесли. А жінки із Союзу Українок Канади, що при катедрі Святого Івана, тіста для балабушок намісили.

Потурбувалася про наш майстер-клас для студентів українознавства ім. Івана Франка його директор, п.Лілія Суха. Всі вчителі курсів взяли активну участь у проведенні цього заходу: одягли дітей в українські строї, допомагали порадами. Пані Наталя Гриців, душа свята, яка в минулому викладала українську мову та літературу, любовно опікувалася костюмами для усіх учасників, випічкою, ласощами для дітей, а також вона принесла аж два великих калачі з медом, які під музику і з великою охотою упліталися за обидві щоки.

На світлині зліва направо: Леся, Ольга і Марія Гижі, Наталя Гриців і Володимир Цимбалюк перед початком майстер-класу для студентів Курсів Українознавства ім. Івана Франка.

Діти настільки перейнялися духом Андріївських вечорниць, що із захопленням брали участь у всіх діях програми. Дівчатка старанно виліплювали зі справжнього тіста балабушки, прикрашали їх, а потім уважно стежили, чию балабушку пес з'їсть першою – та і заміж піде.

Кожен хлопчик попробував себе у ролі песика.

Перебрана у сільську молодицю Солоху, винахідлива Наталя Гриців показувала, як ворожити на тарілках і на чоботях. Старші дівчата виявили справжнє зацікавлення, коли справа стосувалася їхньої долі. А поки вони з розпашілими щоками, затамувавши подих, дізнавалися про свою долю, хлопці під чуйним керівництвом пана Калитинського, талановитого актора Володимира Гриціва та пана Коцюбинського, вмілого відеорежисера Андрія Андрієчка, завзято витанцьовували Калиту. Кожен із хлопців по-справжньому, як колись у давнину, гуляв із Коцюбою і казав: «Добрий день, пане Калитинський». А той відповідав: «Добрий день, пане Коцюбинський, чому прийшов?», - а хлопець собі: «Калиту кусати», - на що Калитинський погрожував: «А я буду по зубах писати». Так, зі словами: « - А я вкушу! – А я впишу!» Калиту всю і з'їли. Правда, пописаних, себто помальованих сметаною, було чимало, проте й спритників виявилось багато. Найменшим хлопчикам так сподобалось кусати Калиту, що вони просилися танцювати не один раз, а кілька.

Пан Калитинський (Володимир Гриців) декорує Калиту.

Добряче попрацювавши біля Калити і насміявшись досхочу, хлопцям належало ще поуправлятися у мистецтві поцілунку. Для цього молоді люди мали витягти вишеньку із дна миски, наповненої соком, не замочивши при цьому ні носа, ні бороди. Виглядає, що наші хлопці будуть цілуватися добре, оскільки вишеньок не залишилось жодної, а для певності ще й сік випито.

На завершення всі дружно закружляли у танці під супроводом гарненької циганки Ази і під запальну українську музику з бубном. Скільки сміху, радості, щирого дитячого щастя було в залі під час Андріївських вечорниць! Задоволенню батьків не було меж.

Вечорниці вдалися на славу завдяки центру художнього слова «Сяйво», студії сценічних мистецтв «Калина – Тетрактус», і, передусім, головній натхненниці і координатору свята, неповторній Наталі Гриців. Акторам також допомогали ведуча вечора, талановита поетеса Мирослава Уніат і звукорежисер Таня Цой.

Побачивши, як неохоче захоплена дійством дітвора збиралася після вечорниць додому, розумієш, наскільки важливо є проводити подібні виховні заходи не лише для малечі, а й для дорослих. Тому наша особлива подяка сьогодні шлеться Союзу Українок Канади, Лізі Українок Канади, вчителям курсів українознавства ім. Івана Франка за їхній інтерес і підтримку справи розвою наших традицій у Канаді.

Широка українська душа прагне свята, та ще й щоб із розмахом, гучно, щиро, весело, з музикою. Основне навіть не це, - наші діти, і ми, дорослі, не забуваємо українських обрядів, а зберігаємо, розвиваємо їх, а, головно, плекаємо рідну мову. Отож, слава Україні! До нових зустрічей!